

havde de i otte Dage strejft om paa begge Sider af Etschdalen som to lystige Eventyrere, havde sovet i Alpeværtshusene, købt Brød og Æg i Landsbyerne og stillet deres Tørst ved Skovkilderne. Paa Rejsens tredje Dag havde Jakobe skrevet hjem og roligt meddelt Moderen, hvor hun var, idet hun forklarede, at hun ikke havde kunnet modstaa Fristelsen til at hilse Foraaaret velkommen og derfor havde lagt Vejen til Breslau sønden om Alperne. Uden udtrykkelig at nævne Per havde hun desuden skrevet, at Moderen ikke skulde ængstes for hende, da hun havde „sikret sig god Rejseledsagelse“.

Nu stavrede hun der langsomt og usikkert op ad den knudrede Sti med en lang Alpestok i Haanden og Kjöleskørtet opheftet. Per kom støt bagefter. Han bar paa Ryggen en simpel grøn „Rucksack“, der indeholdt hele deres Bagage. Ofte standsede Jakobe og vendte sig for at indfange ham i sine Arme og give ham et Kys. De var begge bleven brunede af Foraarsolen, og Jakobes ellers saa korrekt ordnede Tindingelokker flagrede hende paa Zigøjnervis viltet om Ørene. Og hendes Øjne straaledede, og hendes Mund blussede af Elskovsfryd!

Forresten havde hun ikke vist sig som nogen duelig Tindebestiger. Hver halve Time havde de maattet holde Rast, og Per havde baaret hende over Kildeafløbene og støttet hende under alle bratte Nedstigninger. Men han havde langtfra beklaget sig derover. Hun var saa fuglelet, og han elskede at føle hende i sine Arme. Disse mange Smaahvil undervejs i Skove og i Bjergkløfter var desuden kærkomne Anledninger til idylliske eller overstadige Kærlighedsscener, som de begge i Reglen huskede allerbedst, naar Dagens lange Vandring var tilende.

For Per havde disse Dage virkelig betydet en ny Fødsel og en ny Daab. Livet havde med eet opladt sig for ham i en Fylde og en Skønhed, hvorom han aldrig havde drømt. Han var gaaet omkring som i en Aabenbarings-Rus, med en Fornemmelse af at have faaet et helt Sæt nye Sanser. Alt, hvad han hidtil havde krævet af Lykken, forekom ham nu ligegyldigt og smaat i Sammenligning med den Sum af Nydelse, der kunde gemmes i blot et Kys. Jakobe selv var som forvandlet for ham. Han